Sjón 6000

Tillögur að ellefu ríkja lausn fyrir friðsamlega endurreisn Stór-Ísraels áður en Messías, Jesús Kristur, kemur aftur.

**Þar sem engin sýn er, farast fólkið:
en sá sem varðveitir lögmálið, sæll er hann. Orðskviðirnir 29:18**

Sæl er sú þjóð, sem á Drottin að Guði, og sá lýður, sem hann hefur útvalið sér til eignar. Sálmur 33:12

Gregoríska árið 2240

Gregoríska árið 2240 samsvarar hebreska árinu 6000, sem hefur djúpstæða guðfræðilega þýðingu í gyðingdómi. Samkvæmt klassískum rabbínskum heimildum (eins og Talmúð og Zohar) markar hebreska árið 6000 endanlegan tímapunkt fyrir komu Messíasar og upphaf Messíasaraldarinnar.

Messíasaröldin: Samkvæmt hefðbundinni gyðinglegri heimsendasögu er sköpunin skipt í sjö árþúsundir. Fyrstu sex aldirnar tákna sögu mannkynsins, en sú sjöunda er tímabil „ hvíldardagsins “ og alheimsfriðar.

Ellefu fylkin

Ísrael , Egyptaland , Írak , Jórdanía , Kúveit , Líbanon , Palestína , Sádi-Arabía , Sýrland , Tyrkland , Kristnir menn

• Ísrael - Á sama degi gjörði Drottinn sáttmála við Abram og sagði: „Niðjum þínum gef ég þetta land, frá Egyptalandsfljóti til hins mikla fljóts, Efratfljóts: Keníta, Kenisíta, Kadmóníta, Hetíta, Peresíta, Refaíta, Amoríta, Kanaaníta, Gírgasíta og Jebúsíta. Og ég mun gefa þér og niðjum þínum eftir þig landið, sem þú býrð í sem útlendingur, allt Kanaanland, til ævarandi eignar, og ég mun vera Guð þeirra.“ 1. Mósebók 15:18-21 ; 17:8

• Egyptaland - Íbúar austan við Nílfljót gætu flutt vestur af því eða fylgt fordæmi Gíbeonítanna .

• Írak - Íbúar sunnan og vestan við Efratfljót geta flutt til norðurs og austurs þess eða fylgt fordæmi Gíbeonítanna .

• Jórdanía - Allir íbúar geta flutt til norðausturhluta Sýrlands (fyrir ofan Efratfljóts) eða fylgt fordæmi Gíbeonítanna .

• Kúveit - Íbúar í norðurhluta Jahra-héraðs, sem hefur orðið fyrir barðinu á árásunum, gætu flutt suður á svæðið eða fylgt fordæmi Gíbeonítanna .

• Líbanon - Allir íbúar geta flutt til norðausturhluta Sýrlands (fyrir ofan Efratfljóts) eða fylgt fordæmi Gíbeonítanna .

• Palestína - Allir íbúar mega flytja vestan við Níl eða til norðausturhluta Sýrlands (fyrir ofan Efratfljóts) eða til suðurhluta Sádi-Arabíu eða fylgja fordæmi Gíbeonítanna .

• Sádí-Arabía - Íbúar í norðurhlutanum sem verður fyrir áhrifum gætu flutt suður eða fylgt fordæmi Gíbeonítanna .

• Sýrland - Íbúar sunnan og vestan við Efratfljót geta flutt til norðurs og austurs eða fylgt fordæmi Gíbeoníta .

• Tyrkland - Íbúar í suðausturhlutanum gætu flutt norður á bóginn eða fylgt fordæmi Gíbeonítanna .

• Kristnir menn - Borgarar Guðsríkis ættu að prédika, kunngjöra og birta fagnaðarerindið stöðugt í hinum 10 ríkjunum og meðal allra þjóða.

Þér eruð salt jarðarinnar, en ef saltið dofnar, með hverju á það þá að saltast? Það dugar ekki til neins nema að vera rekið burt og troðið undir fætur manna. Þér eruð ljós heimsins. Borg sem stendur á fjalli verður ekki feld. Ekki kveikja menn heldur ljós og setja það undir mæliker, heldur á ljósastiku, og það lýsir öllum þeim sem eru í húsinu. Þannig skíni ljós yðar meðal mannanna, að þeir sjái góðverk yðar og vegsami föður yðar, sem er á himnum. Matteus 5:13-16

Jesús kom og talaði til þeirra og sagði: „ Mér er gefið allt vald á himni og jörðu. Farið því og gjörið allar þjóðir að lærisveinum, skírið þá í nafni föðurins, sonarins og heilags anda, og kennið þeim að halda allt það, sem ég hef boðið yður. Og sjá, ég er með yður alla daga allt til enda veraldar. Amen. Matteus 28:18-20

Og fagnaðarerindið verður fyrst að boða öllum þjóðum. Markús 13:10

Og hann sagði við þá: „ Farið út um allan heim og prédikið fagnaðarerindið allri skepnu. Sá sem trúir og lætur skírast, mun hólpinn verða, en sá sem ekki trúir, mun fordæmdur verða.“ Þessi tákn munu fylgja þeim sem trúa: Í mínu nafni munu þeir reka út illa anda, þeir munu tala nýjum tungum, þeir munu taka upp höggorma, og þótt þeir drekki eitthvað banvænt, mun það þeim ekki meiða, þeir munu leggja hendur yfir sjúka, og þeir munu batna.“ Þegar Drottinn hafði talað við þá, var hann tekinn upp til himins og settist til hægri handar Guðs. Og þeir fóru út og prédikuðu alls staðar, og Drottinn starfaði með þeim og staðfesti orðið með táknunum sem fylgdu. Amen. Markús 16:15-20

Þegar þeir voru saman komnir spurðu þeir hann: „Herra, ætlar þú á þessum tíma að endurreisa ríkið handa Ísrael?“ Hann sagði við þá: „ Það er ekki ykkar að vita tímana eða tíðirnar, sem faðirinn hefur

sett af eigin valdi. En þér munuð öðlast kraft, er heilagur andi kemur yfir yður. Og þér munuð verða vottar mínir bæði í Jerúsalem og um alla Júdeu, Samaríu og allt til enda jarðarinnar.“ Postulasagan 1:6-8

Þá fór Barnabas til Tarsus til að leita uppi Sál. Og er hann fann hann, fór hann með hann til Antíokkíu. Og svo bar við, að þeir söfnuðust saman í söfnuðinum heilt ár og kenndu mörgum. Og lærisveinarnir voru fyrst kallaðir kristnir í Antíokkíu. Postulasagan 11:25-26 (Hin forna Antíokkía liggur undir nútímaborginni Antakya í Hatay-héraði í suðurhluta Tyrklands.)

Þess vegna var lögmálið tyftari vor til Krists, til þess að vér réttlættumst af trú. En eftir að trúin er komin, erum vér ekki lengur undir tyftara. Því að þér eruð allir Guðs börn fyrir trúna á Krist Jesú. Því að allir yðar, sem skírðir eru í Krist, hafið íklæðst Kristi. Þar er enginn Gyðingur né Grikkir, þar er hvorki þræll né frjáls maður, þar er hvorki karl né kona, því að þér eruð allir eitt í Kristi Jesú. En ef þér eruð Krists, þá eruð þér niðjar Abrahams og erfingjar samkvæmt fyrirheitinu. Galatabréfið 3:24-29

Að lokum, bræður mínir, verið sterkir í Drottni og í krafti máttar hans. Klæðist öllum herklæðum Guðs, til þess að þér getið staðist vélabrögð djöfulsins. Því að baráttan, sem vér eigum í, er ekki við hold og blóð, heldur við tignir, við völdin, við höfðingja myrkursins í þessum heimi, við andaverur vonskunnar í himnum. Takið því öllum herklæðum Guðs, til þess að þér getið veitt mótstöðu á hinum vonda degi og staðist, eftir að hafa gjört allt. Standið því gyrtir sannleika um lendar yðar og klæddir brynju réttlætisins og skóuðum á fótunum með viðbúningi friðarboðskaparins. Umfram allt takið skjöld trúarinnar, sem þér getið slökkt með öllum eldskeytum hins vonda. Og takið hjálm hjálpræðisins og sverð andans, sem er orð Guðs. Biðjið ávallt með allri bæn og beiðni í andanum og vakið til þess með allri þolgæði og beiðni fyrir öllum heilögum. Og fyrir mig, til þess að mér verði gefið að segja, að ég opni munn minn og kunngjöri með djörfung leyndardóm fagnaðarerindisins, og fyrir það er ég sendiherra í fjötrum, til þess að ég geti talað með djörfung, eins og mér ber að tala. Efesusbréfið 6:10-20

En þér eruð útvalin kynslóð, konunglegt prestafélag, heilög þjóð, eignarlýður, til þess að þér skuluð víðfrægja dáðir hans, sem kallaði yður frá myrkrinu til síns undursamlega ljóss. Þér sem áður voruð ekki lýður, en eruð nú orðinn Guðs lýður. Þér hafið ekki hlotið miskunn, en hafið nú hlotið miskunn. 1. Pétursbréf 2:9-10

Dæmið um Gíbeonítana

Jósúa 9
1 Þegar allir konungarnir, sem bjuggu hinumegin Jórdanar, á fjöllunum, í dölunum og á öllum ströndum hins mikla hafs gegnt Líbanon, heyrðu þetta: Hetítar, Amorítar, Kanaanítar, Peresítar, Hevítar og Jebúsítar,
2 að þeir söfnuðust saman til að berjast við Jósúa og Ísrael, allir með einum huga.
3 Þegar íbúar Gíbeons heyrðu, hvað Jósúa hafði gert við Jeríkó og Aí,
4 Þeir unnu með lævísum hætti og fóru og létu eins og þeir væru sendiherrar og tóku gamla sekki á asna sína og vínflöskur, gamlar og rifnar og bundnar.
5 Og þeir höfðu gamla og úfinn skó á fótum sínum og gömul klæði, og allt brauðið, sem þeir höfðu til vistar, var þurrt og mygluð.
6 Þeir fóru til Jósúa í herbúðirnar í Gilgal og sögðu við hann og Ísraelsmenn: „Vér erum komnir úr fjarlægu landi. Gjörið nú bandalag við oss.“

7 Þá sögðu Ísraelsmenn við Hevítana: „Vera má að þér búið meðal okkar, hvernig eigum við þá að gjöra bandalag við yður?“
8 Þá sögðu þeir við Jósúa: „Vér erum þjónar þínir.“ Jósúa sagði við þá: „Hverjir eruð þér og hvaðan komið þér?“
9 Og þeir sögðu við hann: „Þjónar þínir eru komnir úr mjög fjarlægu landi vegna nafns Drottins Guðs þíns, því að vér höfum heyrt um hann og allt sem hann gjörði í Egyptalandi,
10 og allt það sem hann gjörði við báða Amorítakonungana, sem bjuggu hinumegin Jórdanar, við Síhon, konung í Hesbon, og við Óg, konung í Basan, sem var í Astarót.
11 Því sögðu öldungar vorir og allir íbúar lands vors við oss: „Takið með yður vistir til ferðarinnar og farið á móti þeim og segið við þá: ‚Vér erum þjónar yðar. Gjörið því nú bandalag við oss.'"
12 Þetta brauð tókum vér heitt til vistar úr húsum vorum, daginn sem vér fórum til yðar, en nú er það þurrt og myglað.
13 Og þessar vínflöskur, sem við fylltum, voru nýjar, og sjá, þær eru rifnar, og þessi klæði okkar og skór eru orðnir gamlir af hinni löngu ferð.
14 Og mennirnir tóku af vistum sínum og leituðu ekki ráða af munni Drottins.
15 Og Jósúa gjörði frið við þá og gerði sáttmála við þá um að láta þá lifa, og höfuðsmenn safnaðarins sóru þeim eið.
16 Og að þremur dögum liðnum, eftir að þeir höfðu gjört bandalag við þá, fréttu þeir að þeir væru nágrannar þeirra og að þeir byggju meðal þeirra.
17 Ísraelsmenn lögðu af stað og komu til borga sinna á þriðja degi. Borgir þeirra voru Gíbeon, Kefíra, Beerót og Kirjat-Jearím.
18 En Ísraelsmenn drápu þá ekki, því að höfuðsmenn safnaðarins höfðu svarið þeim svarið við Drottin, Guð Ísraels. Og allur söfnuðurinn möglaði gegn höfuðsmönnunum.
19 En allir höfðingjarnir sögðu við allan söfnuðinn: „Vér höfum svarið þeim eið við Drottin, Ísraels Guð. Nú megum vér því ekki snerta þá.“
20 Þetta munum vér við þá gjöra, vér munum jafnvel láta þá lifa, svo að reiði komi ekki yfir oss vegna eiðsins, sem vér sórum þeim.
21 Og höfðingjarnir sögðu við þá: „Látið þá lifa, en látið þá vera viðarhöggsmenn og vatnsbera fyrir allan söfnuðinn, eins og höfðingjarnir höfðu heitið þeim.“
22 Þá kallaði Jósúa á þá og talaði til þeirra og sagði: „Hví hafið þér blekkt oss með því að segja: ‚Vér erum mjög langt frá yður!' þar sem þér búið meðal vor?
23 Nú eruð þér því bölvaðir, og enginn yðar skal laus verða við þrældóm, viðarhöggvara eða vatnsbera fyrir hús Guðs míns.
24 Þeir svöruðu Jósúa og sögðu: „Þjónum þínum var sagt frá því, að Drottinn, Guð þinn, hefði boðið Móse, þjóni sínum, að gefa yður allt landið og eyða öllum íbúum landsins fyrir yður. Þess vegna óttuðumst vér mjög um líf vort fyrir yður og höfum því gjört þetta.“
25 Og sjá, nú erum við í þinni hendi. Gjör þú við okkur eins og þér þykir gott og rétt að gjöra.
26 Og svo gjörði hann við þá og frelsaði þá úr höndum Ísraelsmanna, svo að þeir drápu þá ekki.
27 Og Jósúa gjörði þá þann dag að viðarhöggsmönnum og vatnsberum fyrir söfnuðinn og fyrir altari Drottins, allt til þessa dags, á þeim stað, sem hann myndi velja.

Jósúa 10
1 Þegar Adónísedek, konungur í Jerúsalem, heyrði að Jósúa hefði tekið Aí og gjöreytt hana, að hann hefði farið með Aí og konung hennar eins og hann hafði farið með Jeríkó og konung hennar, og að íbúar Gíbeons höfðu gjört frið við Ísrael og verið meðal þeirra,
2 Þá urðu þeir mjög hræddir, því að Gíbeon var mikil borg, eins og ein af konungsborgunum, og stærri en Aí og allir menn hennar voru hetjur.
3 Þá sendi Adónísedek, konungur í Jerúsalem, til Hóhams, konungs í Hebron, til Pírams, konungs í Jarmút, til Jafía, konungs í Lakís, og til Debírs, konungs í Eglon, og lét segja:

4 Komið upp til mín og hjálpið mér, svo að við megum vinna Gíbeon, því að hún hefur gjört frið við Jósúa og Ísraelsmenn.
5 Þá söfnuðust þeir saman fimm konungar Amoríta: konungurinn í Jerúsalem, konungurinn í Hebron, konungurinn í Jarmút, konungurinn í Lakís og konungurinn í Eglon. Þeir fóru upp með öllum herjum sínum og settu herbúðir sínar fyrir framan Gíbeon og herjuðu á hana.
6 Þá sendu Gíbeonbúar til Jósúa í herbúðirnar til Gilgal og létu segja: „Slepptu ekki þjónum þínum. Komdu sem skjótast upp til okkar og bjargaðu okkur og hjálpaðu okkur, því að allir Amorítakonungar, sem búa í fjöllunum, hafa safnast saman gegn okkur.“
7 Þá fór Jósúa upp frá Gilgal, hann og allt herliðið með honum og allir hinir meistaralegu menn.
8 Þá sagði Drottinn við Jósúa: „Óttast þá ekki, því að ég hefi selt þá í þínar hendur. Enginn þeirra skal standast fyrir þér.“
9 Jósúa kom þá skyndilega til þeirra og fór alla nóttina upp frá Gilgal.
10 Og Drottinn gjörði þá ósigur fyrir Ísrael og lét þá líða mikinn ósigur hjá Gíbeon og elti þá alla leið upp til Bet Hóron og vann sigur á þeim allt til Aseka og Makkeda.
11 Og er þeir flýðu undan Ísrael og voru á hlíðum Bet Hóron, þá kastaði Drottinn stórum steinum af himni yfir þá allt til Aseka, svo að þeir dóu. Fleiri voru þeir, sem dóu af hagléli, en þeir, sem Ísraelsmenn drápu með sverði.
12 Þá talaði Jósúa við Drottin, þann dag sem Drottinn gaf Amoríta á vald Ísraelsmanna, og hann sagði í áhorfendaskara Ísraels: "Sól, statt kyrr í Gíbeon, og þú, tungl, í Ajalondal!"
13 Og sólin stóð kyrr og tunglið stóð kyrrt, uns fólkið hafði hefnt sín á óvinum sínum. Er þetta ekki ritað í bók Jasers? Þá stóð sólin kyrr á miðri himni og flýtti sér ekki að setjast, um það bil heilan dag.
14 Og enginn dagur hefur verið eins og sá, hvorki fyrir hann né eftir hann, að Drottinn hafi hlustað á manns rödd, því að Drottinn barðist fyrir Ísrael.
15 Þá sneri Jósúa aftur og allur Ísrael með honum til herbúðanna í Gilgal.
16 En þessir fimm konungar flýðu og földu sig í helli við Makkeda.
17 Jósúa var sagt frá því og sagt: „Konungarnir fimm eru fundnir, fólgnir í helli við Makkeda.“
18 Þá sagði Jósúa: „Veltið stórum steinum yfir hellismunnann og setjið menn þar til að gæta þeirra.“
19 Og stöðvið ekki, heldur eltið óvini yðar og fellið þá sem eru aftastir. Leyfið þeim ekki að komast inn í borgir þeirra, því að Drottinn, Guð yðar, hefur gefið þá í hendur yðar.
20 Og er Jósúa og Ísraelsmenn höfðu lokið við að fella þá með mjög miklu mannfalli, uns þeir voru gjöreyddir, þá fóru þeir, sem eftir voru af þeim, inn í víggirtar borgir.
21 Þá sneri allt fólkið aftur til herbúðanna til Jósúa í Makkeda í friði. Enginn hreyfði tungu sína gegn neinum af Ísraelsmönnum.
22 Þá sagði Jósúa: „Opnið hellismunnann og leiðið þessa fimm konunga út til mín úr hellinum.“
23 Og þeir gjörðu svo og leiddu þessa fimm konunga út til hans úr hellinum: konunginn í Jerúsalem, konunginn í Hebron, konunginn í Jarmút, konunginn í Lakís og konunginn í Eglon.
24 Þegar konungarnir voru leiddir út fyrir Jósúa, kallaði Jósúa saman alla Ísraelsmenn og sagði við hershöfðingjana, sem með honum fóru: „Komið og setjið fætur ykkar á háls þessara konunga.“ Þá gengu þeir að og settu fætur sína á háls þeirra.
25 Þá sagði Jósúa við þá: „Óttist ekki né skelfist, verið hughraustir og hugrakkir, því að svo mun Drottinn fara með alla óvini yðar, er þér berjist við.“
26 Og eftir það laust Jósúa þá og drap þá og hengdi þá á fimm tré, og þeir héngu á trjánum til kvölds.
27 Um sólarlag bauð Jósúa að taka þá ofan af trjánum og kösta þeim í hellinn, þar sem þeir höfðu verið falnir, og leggja stóra steina fyrir hellismunnann, og eru þeir þar enn í dag.
28 Þann dag vann Jósúa Makkeda og herjaði hana með sverðseggjum og gjöreyddi konung hennar, þá og alla þá, sem þar voru. Hann lét engan manna unda komast. Hann fór með konunginn í Makkeda eins og hann hafði farið með konunginn í Jeríkó.
29 Þá fór Jósúa og allur Ísrael með honum frá Makkeda til Líbna og barðist við Líbna.

30 Og Drottinn gaf einnig hana og konung hennar í hendur Ísraels, og hann felldi hana með sverðseggjum og alla þá sálir, sem í henni voru. Hann lét engan manna eftir lifa þar. Hann fór með konung hennar eins og hann fór með konunginn í Jeríkó.
31 Jósúa fór frá Líbna og allur Ísrael með honum til Lakís, setti herbúðir sínar gegn henni og barðist við hana.
32 Og Drottinn gaf Lakís í hendur Ísraelsmönnum, og þeir tóku hana á öðrum degi og felldu hana með sverðseggjum og alla sálir, sem í henni voru, eins og hann hafði gjört við Líbna.
33 Þá fór Hóram, konungur í Geser, til að hjálpa Lakís, og Jósúa drap hann og lið hans, svo að enginn varð eftir af honum, er undan kæmist.
34 Frá Lakís fór Jósúa og allur Ísrael með honum til Eglon, settu herbúðir sínar gegn henni og börðust við hana.
35 Og þeir unnu hana á þeim degi og herjuðu hana með sverðseggjum, og allar sálir, sem þar voru, bannfærði hann þann dag, eins og hann hafði gjört við Lakís.
36 Jósúa fór síðan frá Eglon og allur Ísrael með honum upp til Hebron og þeir börðust við hana.
37 Og þeir tóku hana og herjuðu hana með sverðseggjum, bæði konung hennar og allar borgir hennar og allar sálir, sem þar voru. Hann lét engan eftir komast, eins og hann hafði gjört við Eglon. Hann eyddi henni banni og öllum sálum, sem þar voru.
38 Þá sneri Jósúa og allur Ísrael með honum aftur til Debír og herjaði á hana.
39 Og hann vann hana og konung hennar og allar borgir hennar, og þeir felldu hana með sverðseggjum og gjöreyddu allar sálir, sem þar voru, án þess að skilja neinn eftir, sem kæmist undan. Eins og hann hafði gjört við Hebron, svo gjörði hann við Debír og konung hennar, og eins og hann hafði gjört við Líbna og konung hennar.
40 Jósúa vann þá allt fjalllendið, suðurlandið, dalinn og lindurnar og alla konunga þeirra. Hann lét engan eftir komast og eyddi banni öllu sem lifði af, eins og Drottinn, Ísraels Guð, hafði boðið.
41 Jósúa vann sigur á þeim frá Kades-Barnea til Gasa og allt Gósenland til Gíbeon.
42 Og alla þessa konunga og land þeirra vann Jósúa í einu, því að Drottinn, Ísraels Guð, barðist fyrir Ísrael.
43 Jósúa sneri síðan aftur og allur Ísrael með honum til herbúðanna í Gilgal.

Tímar heiðingjanna

Og þeir munu falla fyrir sverðseggjum og herleiddir verða til allra þjóða, og Jerúsalem mun troðin niður af heiðingjum, þar til tímar heiðingjanna eru liðnir. Lúkas 21:24

„Tímar heiðingjanna“ er spádómsorð úr Biblíunni úr Lúkasi 21:24. Það lýsir sögulegu tímabili þar sem þjóðir sem ekki eru Gyðingar (heiðingar) ráða pólitískt yfir Jerúsalem og heimsmálum. Fræðimenn telja almennt að þetta tímabil hafi hafist með útlegðinni í Babýlon árið 586 f.Kr. og haldi áfram þar til Kristur kemur aftur.

Lykilþættir hugmyndarinnar:

Uppruni spádómsins: Orðasambandið er frægast notað af Jesú í ræðunni á Ólífufjallinu, þar sem hann spáði að Jerúsalem yrði „troðin niður af heiðingjum þar til tímar heiðingjanna væru liðnir“.

Sýnir Daníels: Hugmyndin er djúpt tengd spádómunum í Daníel 2, sem lýsa röð heiðingjavelda (byrjað á Babýlon) sem að lokum verða skipt út fyrir eilíft ríki Guðs.

Biblíufræðingar og eskatologar skipta oft „tímum heiðingjanna“ í nokkrar guðfræðilegar hugmyndir:

Stjórnmálaleg yfirráð: Sögulegur veruleiki þess að Jerúsalem var undir stjórn erlendra stórvelda, allt frá Babýloníumönnum og Rómverjum til síðari heimsvelda í gegnum söguna.

Kirkjuöldin: Tímabilið þegar fagnaðarboðskapurinn hefur aðallega verið dreift til þjóða sem ekki eru Gyðingar.

„Tímar“ vs. „fylling“: Sumir guðfræðingar gera greinarmun á „tímum heiðingjanna“ (efnislegri tímalínu stjórnmálastjórnar) og „fyllingu heiðingjanna“ (sem getið er í Rómverjabréfinu 11:25, sem vísar til heildar andlegrar samansöfnunar trúaðra sem ekki eru Gyðingar í hjálpræðisáætlun Guðs).

Fylling heiðingjanna

Því að ég vil ekki, bræður, að þér séuð ókunnug þessum leyndardómi, til þess að þér séuð ekki sjálfum yður vitrir. Að sumir Ísraelsmenn eru blindir, þangað til heiðingjarnir eru allir komnir inn. Og þannig mun allur Ísrael frelsast, eins og ritað er: „Frá Síon mun frelsarinn koma og snúa guðleysi frá Jakob.“ Rómverjabréfið 11:25-26

„Fylling heiðingjanna“ er spámannleg hugmynd sem finnst í King James útgáfu Biblíunnar, aðallega í Rómverjabréfinu 11:25. Hún vísar til þess tímabils þegar fagnaðarerindið er fyrst og fremst prédikað fyrir ekki-Gyðinga. Þessu tímabili lýkur þegar guðlegur fjöldi heiðingja hefur tekið trú á Krist, sem gerir Guði kleift að færa spámannlega áherslu sína aftur að hjálpræði Ísraels.

Lykilþættir hugmyndarinnar:

Aðalritningin: Í Rómverjabréfinu 11:25 opinberar Páll postuli kirkjunni „leyndardóm“: „að sumir Ísraelsmenn eru blindir, þangað til heiðingjarnir eru komnir inn í fyllingu sína.“ Þetta þýðir að tímabundin andleg forherðing Ísraels þjónar tilgangi - hún opnar dyrnar fyrir heiðingjana (heiminn sem ekki er Gyðingur) til að hljóta hjálpræði og verða hluti af fjölskyldu Guðs.

Grísk rót: Orðið „fylling“ í þessu samhengi er þýtt af gríska orðinu pleroma, sem táknar fullan fjölda, fullkomnanleika eða gnægð. Það vísar almennt til þeirrar fullkomnu uppskeru heiðingja sem Guð ætlar að frelsa á þessum núverandi kirkjutíma.

Tenging við „tíma heiðingjanna“:
Þetta hugtak tengist Lúkasi 21:24, þar sem Jesús talar um „tíma heiðingjanna“ – langan tíma sem einkennist af yfirráðum heiðingja yfir Jerúsalem og Gyðingaþjóðinni. „Fylling heiðingjanna“ markar lok þessa tímabils, eftir það verður blindu Ísraels horfið svo að „allur Ísrael verði hólpinn“ eins og segir í Rómverjabréfinu 11:26.

Matteus 24

1 Jesús gekk út og burt úr helgidóminum, og lærisveinar hans komu til hans til að sýna honum byggingar helgidómsins.
2 Jesús sagði við þá: „ Sjáið þér ekki allt þetta? Sannlega segi ég yður: Hér mun ekki eftir steinn yfir steini, er ekki verði niður brotinn.“
3 Og er hann sat á Olíufjallinu, komu lærisveinarnir til hans í einrúmi og spurðu: „Seg oss, hvenær verður þetta? Og hvert mun tákn komu þinnar og endaloka veraldar?“
4 Jesús svaraði þeim: „ Varist að enginn blekki yður.“

5 Því að margir munu koma í mínu nafni og segja: „Ég er Kristur!“ og marga munu þeir leiða í villu.
6 Og þér munuð heyra af stríðum og stríðstíðindi. Gætið þess að skelfast ekki, því að allt þetta hlýtur að koma fram, en endirinn er ekki enn kominn.
7 Þjóð mun rísa gegn þjóð og ríki gegn ríki, og þá munu verða hungur, drepsóttir og jarðskjálftar á ýmsum stöðum.
8 Allt þetta er upphaf sorganna.
9 Þá munu þeir framselja yður til pyndinga og drepa yður, og allar þjóðir munu hata yður vegna nafns míns.
10 Og þá munu margir hneykslast og svíkja hver annan og hata hver annan.
11 Og margir falsspámenn munu rísa upp og leiða marga í villu.
12 Og af því að ranglætið magnast, mun kærleikur margra kólna.
13 En sá sem staðfastur er allt til enda, hann mun hólpinn verða.
14 Og þetta fagnaðarerindi um ríkið verður prédikað um alla heimsbyggðina öllum þjóðum til vitnisburðar, og þá mun endirinn koma.
15 Þegar þér sjáið viðurstyggð eyðingarinnar, sem Daníel spámaður talar um, standa á helgum stað - sá sem les, athugi þetta -
16 Þá flýi þeir sem eru í Júdeu til fjalla.
17 Sá sem er uppi á þaki, fari ekki niður til að sækja neitt úr húsi sínu.
18 Sá sem er úti á akri, má ekki snúa aftur til að taka yfirhöfn sína.
19 Vei þeim sem eru þungaðar og þeim sem hafa börn á brjósti á þeim dögum!
20 Biðjið þó, að flótti yðar verði ekki um vetur né á hvíldardegi.
21 Því að þá verður sú mikla þrenging, sem engin hefur þvílík verið frá upphafi heims allt til þessa og mun aldrei verða.
22 Ef dagar þessir yrðu ekki styttir, kæmist enginn maður af. En vegna hinna útvöldu munu dagar þessir styttir verða.
23 Ef einhver segir þá við yður: „Sjá, hér er Kristur!“ eða „þar“, þá trúið því ekki.
24 Því að fram munu koma falskristar og falsspámenn og gjöra stór tákn og undur, svo að þeir gætu, ef mögulegt væri, blekkt hina útvöldu.
25 Sjá, ég hef sagt yður það áður.
26 Ef þeir því segja við yður: „Sjá, hann er í eyðimörkinni,“ þá farið ekki út. Hann er í leyniherbergjunum, þá trúið því ekki.
27 Því að eins og eldingin kemur úr austri og lýsir allt til vesturs, svo mun verða við komu Mannssonarins.
28 Því að hvar sem hræið er, þar munu ernirnir safnast saman.
29 Strax eftir þrenging þessara daga mun sólin myrkvast og tunglið hætta að gefa ljós sitt, stjörnurnar munu falla af himni og kraftar himnanna munu bifast.
30 Þá mun tákn Mannssonarins birtast á himni, og þá munu allar ættkvíslir jarðarinnar kveina og þær munu sjá Mannssoninn koma á skýjum himinsins með mætti og mikilli dýrð.
31 Og hann mun senda engla sína með miklum lúðurhljómi, og þeir munu safna hans útvöldu úr fjórum áttum, frá einum enda himins til hins.
32 Lærið nú dæmisögu af fíkjutrénu: Þegar greinin á því er orðin mjúk og laufið kemur út, þá vitið þér að sumarið er í nánd.
33 Eins skuluð þér vita, þegar þér sjáið allt þetta, að hann er í nánd, fyrir dyrum.
34 Sannlega segi ég yður: Þessi kynslóð mun ekki líða undir lok, uns allt þetta er komið fram.
35 Himinn og jörð munu líða undir lok, en orð mín munu aldrei líða undir lok.
36 En um þann dag og stund veit enginn, ekki englar á himnum, heldur aðeins faðir minn.
37 En eins og var á dögum Nóa, svo mun verða við komu Mannssonarins.
38 Því að eins og menn á dögum fyrir flóðið átu og drukku, giftust og giftust, allt til þess dags er Nói gekk inn í örkina,

39 og vissu það ekki fyrr en flóðið kom og tók þá alla burt, þannig mun og verða við komu Mannssonarins.
40 Þá munu tveir vera á akri; annar verður tekinn, hinn eftir skilinn.
41 Tvær konur munu mala á kvörn; önnur verður tekin, hin eftir skilin.
42 Vakið því, því að þér vitið ekki, hvaða stund Drottinn yðar kemur.
43 En vitið þetta, að ef húsbóndinn hefði vitað, á hvaða næturvakt þjófurinn kæmi, þá hefði hann vakað og ekki leyft að brotist yrði inn í hús sitt.
44 Verið því einnig þér viðbúnir, því að á þeirri stundu, sem þér ætlið eigi, kemur Mannssonurinn.
45 Hver er þá trúr og hygginn þjónn, sem herra hans hefur sett yfir heimili sitt til að gefa þeim mat á réttum tíma?
46 Sæll er sá þjónn, sem húsbóndi hans finnur breyta svo, þegar hann kemur.
47 Sannlega segi ég yður: Hann mun setja hann yfir allar eigur sínar.
48 En ef sá illi þjónn segir í hjarta sínu: „Herra minn dregst að koma,“
49 og mun byrja að slá samþjóna sína og eta og drekka með ölvuðum mönnum;
50 Herra þess þjóns mun koma á þeim degi sem hann væntir ekki og á þeirri stundu sem hann veit ekki af,
51 Og þeir munu höggva hann í sundur og gefa honum hlut með hræsnurum. Þar mun vera grátur og gnístran tanna.

Markús 13

1 Og er hann gekk út úr helgidóminum, segir einn af lærisveinum hans við hann: „Meistari, sjá, hvílíkir steinar og hvílíkar byggingar eru hér!“
2 Jesús svaraði honum: „ Sér þú þessar miklu byggingar? Ekki mun eftir steinn yfir steini, er ekki verði niður rifið.“
3 Og er hann sat á Olíufjallinu gegnt helgidóminum, spurðu Pétur, Jakob, Jóhannes og Andrés hann einslega:
4 Segðu okkur, hvenær mun þetta verða, og hvert mun tákn þess að allt þetta mun koma fram?
5 Jesús svaraði þeim og sagði: „ Varist að enginn blekki yður.
6 Því að margir munu koma í mínu nafni og segja: „Ég er Kristur!“ og marga munu þeir leiða í villu.
7 Og þegar þér heyrið af stríði og stríðstíðindi, þá látið yður ekki skelfast, því að slíkt hlýtur að verða, en endirinn er ekki enn kominn.
8 Þjóð mun rísa gegn þjóð og ríki gegn ríki, jarðskjálftar verða á ýmsum stöðum, hungur og þrengingar. Þetta er upphaf sorganna.
9 En gætið að yður, því að menn munu framselja yður fyrir ráðstefnur, og í samkunduhúsum munuð þér húðstrýktir verða, og þér munuð leiddir fyrir höfðingja og konunga mín vegna, þeim til vitnisburðar.
10 Og fagnaðarerindið verður fyrst að boða öllum þjóðum.
11 En þegar þeir leiða yður og framselja yður, þá hafið ekki áhyggjur fyrirfram af því, hvað þér eigið að tala, né hugsið um það fyrirfram. Talið það, sem yður verður gefið á þeirri stundu. Því að það eruð ekki þér, sem talið, heldur heilagur andi.
12 Nú mun bróðir framselja bróður sinn til dauða og faðir son sinn, og börn munu rísa gegn foreldrum sínum og valda þeim lífláti.
13 Og þér munuð hataðir af öllum mönnum vegna nafns míns. En sá sem staðfastur er allt til enda, hann mun hólpinn verða.
14 En þegar þér sjáið viðurstyggð eyðingarinnar, sem Daníel spámaður talar um, standa þar sem hún á ekki að vera, (sá sem les, athugi það), þá flýi þeir sem eru í Júdeu til fjalla.
15 Og sá sem er uppi á þaki, fari ekki niður í húsið né gangi inn í það til að taka neitt úr húsi sínu.
16 Og sá sem er á akri, snúi ekki aftur til að taka yfirhöfn sína.

17 En vei þeim sem eru þungaðar og þeim sem hafa börn á brjósti á þeim dögum!
18 Og biðjið þess að flótti ykkar verði ekki um vetur.
19 Því að á þeim dögum mun verða sú þrenging, sem ekki hefur verið frá upphafi sköpunar Guðs allt til þessa og mun ekki verða.
20 Ef Drottinn hefði ekki stytt þessa daga, kæmist enginn maður af. En vegna hinna útvöldu, sem hann hefur útvalið, hefur hann stytt dagana.
21 Og ef einhver þá segir við yður: „Sjá, hér er Kristur!“ eða: „Sjá, hann er þar!“ þá trúið honum ekki.
22 Því að falskristar og falsspámenn munu rísa upp og gjöra tákn og undur til að leiða afvega, ef mögulegt væri, jafnvel hina útvöldu.
23 En hafið gát á yður! Sjá, ég hef sagt yður allt fyrir.
24 En á þeim dögum, eftir þá þrenging, mun sólin myrkvast og tunglið ekki gefa ljós sitt,
25 Og stjörnur himinsins munu hrapa og kraftarnir, sem á himnunum eru, munu bifast.
26 Og þá munu þeir sjá Mannssoninn koma í skýjunum með miklum mætti og dýrð.
27 Og þá mun hann senda engla sína og safna sínum útvöldu úr fjórum áttum, frá enda jarðar til enda himins.
28 Lærið nú dæmisögu af fíkjutrénu: Þegar grein þess er orðin mjúk og laufið fær að springa út, þá vitið þér að sumarið er í nánd.
29 Eins skuluð þér vita, þegar þér sjáið þetta gerast, að hann er í nánd, fyrir dyrum.
30 Sannlega segi ég yður: Þessi kynslóð mun ekki líða undir lok, uns allt þetta er fram komið.
31 Himinn og jörð munu líða undir lok, en mín orð munu aldrei undir lok líða.
32 En um þann dag og stund veit enginn, hvorki englarnir á himnum né sonurinn, heldur enginn nema faðirinn.
33 Gætið ykkar, vakið og biðjið, því að þér vitið ekki, hvenær tíminn er kominn.
34 Því að Mannssonurinn er eins og maður sem ferðast langt og yfirgaf hús sitt, gaf þjónum sínum vald og hverjum sínum verki og bauð dyraverðinum að vaka.
35 Vakið því, því að þér vitið ekki, nær húsbóndinn kemur, hvort sem það er að kvöldi, um miðnætti, við hanagól eða að morgni.
36 ella komi hann skyndilega og finni yður sofandi.
37 Og það sem ég segi yður, það segi ég öllum: Vakið.

Lúkas 21

1 Og hann leit upp og sá auðugu mennina leggja gjafir sínar í fjárhirsluna.
2 Og hann sá einnig ekkju eina fátæka leggja þar tvo smápeninga.
3 Og hann sagði: „ Sannlega segi ég yður, þessi fátæka ekkja gaf meira en allir hinir.“
4 Því að allir þessir hafa gefið af gnægð sinni til fórnargjafa Guðs, en hún hefur gefið af skorti sínum alla sína björg.
5 Og er sumir töluðu um musterið, hversu það var skreytt með dýrlegum steinum og gjöfum, sagði hann:
6 Þetta, sem þér sjáið, munu koma dagar, að ekki mun eftir steinn yfir steini, er ekki verði rifið niður.
7 Þeir spurðu hann: „Meistari, hvenær verður þetta og hvert verður tákn þess, þegar þetta gerist?“
8 Og hann sagði: „ Varist að láta leiða ykkur í villu. Margir munu koma í mínu nafni og segja: „Ég er Kristur!“ Tíminn er í nánd. Fylgið þeim því ekki.
9 En þegar þér heyrið af styrjöldum og uppþotum, þá skelfist ekki, því að þetta verður fyrst að koma fram, en endirinn er ekki bráðlega.
10 Þá sagði hann við þá: Þjóð mun rísa gegn þjóð og ríki gegn ríki.
11 Og miklir jarðskjálftar munu verða á ýmsum stöðum, hungur og drepsóttir, og óttalegir sjónir og mikil tákn munu birtast af himni.

12 En áður en allt þetta gerist munu þeir leggja hendur á yður og ofsækja yður, framselja yður í samkunduhús og fangelsi og leiða yður fyrir konunga og höfðingja sakir nafns míns.
13 Og það mun snúast til yðar sem vitnisburður.
14 Gerið því ráð fyrir að hugleiða ekki fyrirfram, hvað þér eigið að svara.
15 Því að ég mun gefa yður munn og visku, sem allir andstæðingar yðar munu hvorki geta hrakið né staðist.
16 Og þér munuð framseldir verða, bæði af foreldrum, bræðrum, ættingjum og vinum, og suma yðar munu þeir láta lífláta.
17 Og allir menn munu hata yður vegna nafns míns.
18 En ekki skal eitt hár af höfði yðar týnast.
19 Með þolinmæði ykkar skuluð þér eignast sálir yðar.
20 Og þegar þér sjáið Jerúsalem umkringda herfylkingum, þá vitið að eyðilegging hennar er í nánd.
21 Þá flýi þeir, sem í Júdeu eru, til fjalla, og þeir, sem inni í borginni eru, fari þaðan, og þeir, sem úti á landi eru, komi ekki inn í hana.
22 Því að þetta eru hefndardagar, til þess að allt það sem ritað er, rætist.
23 En vei þeim sem eru þungaðar og þeim sem hafa börn á brjósti á þeim dögum! Því að mikil neyð mun verða í landinu og reiði yfir þessu fólki.
24 Og þeir munu falla fyrir sverðseggjum og herleiddir verða til allra þjóða, og Jerúsalem mun troðin niður af heiðingjum, þar til tímar heiðingjanna eru liðnir.
25 Og tákn munu verða á sól, tungli og stjörnum, og á jörðinni munu þjóðir verða ráðalausar, við dynjandi sjó og öldur.
26 Hjörtu manna gefast upp af ótta og væntingu þess, sem koma mun yfir jörðina, því að kraftar himnanna munu bifast.
27 Og þá munu þeir sjá Mannssoninn koma í skýi með mætti og mikilli dýrð.
28 Og þegar þetta fer að gerast, þá lítið upp og lyftið höfðum yðar, því að lausn yðar er í nánd.
29 Og hann sagði þeim dæmisögu: „ Lítið á fíkjutréð og öll trén.
30 Þegar þær nú skjóta fram, sjáið þér það og vitið af sjálfum yður að sumarið er í nánd.
31 Eins skuluð þér vita, þegar þér sjáið þetta gerast, að Guðs ríki er í nánd.
32 Sannlega segi ég yður: Þessi kynslóð mun ekki líða undir lok, uns allt er komið fram.
33 Himinn og jörð munu líða undir lok, en mín orð munu aldrei undir lok líða.
34 Og gætið að sjálfum yður, að hjörtu yðar þyngist ekki af óhófi, drykkjuskap og áhyggjum þessa lífs, og sá dagur komi ekki skyndilega yfir yður.
35 Því að eins og snara mun hún koma yfir alla þá, sem búa á allri jörðinni.
36 Vakið því og biðjið ávallt, svo að þér megið umflýja allt þetta, sem koma mun, og standast frammi fyrir Mannssyninum.
37 Á daginn var hann að kenna í helgidóminum, en á nóttunni gekk hann út og dvaldi á fjallinu, sem kallað er Olíufjallið.
38 Og allt fólkið kom árla morguns til hans í helgidóminn til að hlusta á hann.

Fimmbókin

Drottinn sagði við Abram: „Far þú burt úr landi þínu og frá ættfólki þínu og úr húsi föður þíns, til þess lands, sem ég mun vísa þér á. Ég mun gjöra þig að mikilli þjóð og blessa þig og gjöra nafn þitt mikið, og þú skalt vera blessun. Ég mun blessa þá, sem þig blessa, og bölva þeim, sem þér bölvar, og af þér skulu allar ættkvíslir jarðarinnar blessun hljóta.“ 1. Mósebók 12:1-3

Á þeim degi gjörði Drottinn sáttmála við Abram og sagði: „Niðjum þínum gef ég þetta land, frá Egyptalandsfljóti til hins mikla fljóts, Efratfljóts: Keníta, Kenisíta, Kadmóníta, Hetíta, Peresíta, Refaíta, Amoríta, Kanaaníta, Gírgasíta og Jebúsíta.“ 1. Mósebók 15:18-21

Og ég mun gefa þér og niðjum þínum eftir þig landið, þar sem þú býrð sem útlendingur, allt Kanaanland, til ævarandi eignar, og ég mun vera Guð þeirra. 1. Mósebók 17:8

Guð talaði við Móse og sagði við hann: „Ég er Drottinn. Ég birtist Abraham, Ísak og Jakob sem Guð almáttugur, en undir nafninu Drottinn var ég þeim ekki kunnugur. Ég hefi einnig gjört sáttmála minn við þá, að gefa þeim Kanaanland, landið þar sem þeir bjuggu sem útlendingar.“ 2. Mósebók 6:2-4
Ég er Drottinn, Guð yðar, sem leiddi yður út af Egyptalandi til þess að gefa yður Kanaanland og vera Guð yðar. Þriðja Mósebók 25:38

Snúið við og haldið af stað og farið til Amorítafjalla og allra nálægra staða þar, á sléttlendinu, fjöllunum, láglendinu, suðrinu og sjávarströndinni, til Kanaanlands og Líbanons, að hinu mikla fljóti, Efratfljóti. Sjá, ég hef gefið ykkur landið. Farið inn í og takið til eignar landið, sem Drottinn sór feðrum ykkar, Abraham, Ísak og Jakob, að gefa þeim og niðjum þeirra eftir þá. Fimmta Mósebók 1:7-8

Því ef þér varðveitið kostgæfilega allar þessar skipanir, sem ég legg fyrir yður, með því að halda þær, með því að elska Drottin Guð yðar, með því að ganga á öllum hans vegum og halda ykkur fast við hann, þá mun Drottinn reka allar þessar þjóðir burt undan yður, og þér munuð eignast stærri og voldugri þjóðir en þér sjálfir. Sérhver staður, sem iljar yðar munu stíga á, mun verða yðar eign, frá eyðimörkinni og Líbanon, frá fljótinu, Efratfljóti, allt til hins ysta hafs, skal land yðar ná. Enginn mun geta staðist fyrir yður, því að Drottinn Guð yðar mun láta ótta við yður og skelfingu koma yfir allt það land, sem þér munuð stíga á, eins og hann hefur sagt yður. Fimmta Mósebók 11:22-25

Far þú upp á þetta Abarímfjall, á Nebófjall, sem er í Móabslandi, gegnt Jeríkó, og líttu yfir Kanaanland, sem ég gef Ísraelsmönnum til eignar. 5. Mósebók 32:49

Saga

Eftir dauða Móse, þjóns Drottins, bar svo við að Drottinn talaði við Jósúa Núnsson, þjón Móse, og sagði: „Móse, þjónn minn, er dáinn. Rís nú upp og far yfir Jórdan, þú og allt þetta fólk, inn í landið, sem ég gef þeim, Ísraelsmönnum. Sérhvern stað, sem þú stígur fæti á, hefi ég gefið þér, eins og ég sagði Móse. Frá eyðimörkinni og Líbanon allt til hins mikla fljóts, Efratfljóts, allt land Hetíta og allt til hins mikla hafs, gegnt sólarlagi, skal landsvæði þitt vera. Enginn maður skal geta staðist fyrir þér alla ævidaga þína. Eins og ég var með Móse, svo mun ég vera með þér. Ég mun ekki yfirgefa þig né yfirgefa þig. Vertu hughraustur og öruggur, því að þessu fólki skalt þú skipta til erfða landinu, sem ég sór feðrum þeirra að gefa þeim.“ Jósúabók 1:1-6

Þetta eru löndin, sem Ísraelsmenn fengu til erfða í Kanaanlandi, sem Eleasar prestur, Jósúa Núnsson og ætthöfðingjar Ísraelsmanna úthlutuðu þeim til erfða. Jósúabók 14:1

Davíð drap einnig Hadadeser, son Rehóbs, konung í Sóba, er hann fór að endurheimta landamæri sín við Efratfljót. 2. Samúelsbók 8:3

Jafn um sáttmála þess, er hann gjörði við Abraham, og eið sinn við Ísak, og hann staðfesti hann sem lögmál fyrir Jakob og eilífan sáttmála fyrir Ísrael og sagði: „Þér gef ég Kanaanland, erfðahlut yðar,“ þá er þér voruð fáir, fáir og útlendingar þar. 1 Kroníkubók 16:16-19

Og Davíð sigraði Hadareser, konung í Sóba, allt til Hamat, er hann fór til að staðfesta ríki sitt við Efratfljót. 1 Kroníkubók 18:3

Ljóðlist

Sæl er sú þjóð, sem á Drottin að Guði, og sá lýður, sem hann hefur útvalið sér til eignar. Sálmur 33:12

sáttmála sem hann gjörði við Abraham og eið sinn við Ísak, og staðfesti hann sem lögmál fyrir Jakob og eilífan sáttmála fyrir Ísrael: „Þér gef ég Kanaanland, erfðahlut yðar,“ þá er þeir voru fámennir að tölu, já, mjög fáir og útlendingar þar. Sálmur 105:9-12

Hann laust stórar þjóðir og drap volduga konunga, Síhon, Amorítakonung, Óg, Basankonung og öll Kanaansríki, og gaf land þeirra að erfð, að erfð Ísrael, lýð sínum. Nafn þitt, Drottinn, varir að eilífu, og minning þín, Drottinn, frá kyni til kyns. Sálmur 135:10-13

Spádómur

Og á þeim degi mun rótarkjöt Ísaí vera, sem mun standa sem merki fyrir fólkið, og heiðingjarnir munu leita til hans, og hvíld hans mun vera dýrðleg. Og á þeim degi mun Drottinn útrétta hönd sína í annað sinn til að endurheimta leifar fólks síns, þá sem eftir verða, frá Assýríu, Egyptalandi, Patrós, Blálandi, Elam, Sínear, Hamat og eyjum hafsins. Og hann mun reisa merki fyrir þjóðirnar og safna saman útlægum Ísraelsmönnum og safna saman hinum dreifðu Júdamönnum frá fjórum heimshornum. Jesaja 11:10-12

Og á þeim degi mun Drottinn slá vatnið frá árfarvegi til Egyptalandsár, og þér munuð safnast saman einn af öðrum, Ísraelsmenn. Og á þeim degi mun blásið verða í stóran lúður, og þá munu þeir koma, sem glötuðust í Assýríulandi, og hinir útlægu í Egyptalandi, og þeir munu tilbiðja Drottin á fjallinu helga í Jerúsalem. Jesaja 27:12-13

En nú segir Drottinn, sem skapaði þig, Jakob, og hann sem myndaði þig, Ísrael: Óttast þú ekki, því að ég frelsa þig, kalla þig með nafni þínu, þú ert minn. Þegar þú ferð gegnum vötnin, þá er ég með þér og gegnum árnar, þá flæða þær ekki yfir þig. Þegar þú ferð gegnum eld, þá skalt þú ekki brenna þig og logi mun ekki kveikja í þér. Því að ég er Drottinn, Guð þinn, Hinn heilagi í Ísrael, frelsari þinn. Ég gaf Egyptaland í lausnargjald fyrir þig, Bláland og Seba í staðinn fyrir þig. Þar sem þú varst dýrmætur í mínum augum, virtur og elskaður, gef ég menn í staðinn fyrir þig og þjóðir í staðinn fyrir líf þitt. Óttast þú ekki, því að ég er með þér. Ég mun flytja niðja þína frá austri og safna þér saman frá vestri. Ég mun segja við norðurhlutann: Gef upp, og við suðurhlutann: Haltu þér ekki aftur. Flytjið sonu mína úr fjarlægð og dætur mínar frá endimörkum jarðar. Sérhvern þann sem nefndur er eftir nafni mínu, því að ég hef skapað hann mér til dýrðar, ég hef myndað hann, já, ég hef gjört hann. Jesaja 43:1-7

Heyrið mig, þér eyjar, og gefið gaum, þér þjóðir langt að! Drottinn kallaði mig frá móðurlífi, frá kviði móður minnar nefndi hann nafn mitt. Hann gjörði munn minn að beittum sverði, í skugga handar sinnar faldi hann mig og gjörði mig að slípuðum öxl, í örvamæli sínum faldi hann mig. Og hann sagði við mig: Þú ert þjónn minn, Ísrael, í hverjum ég mun vegsama mig. Þá sagði ég: Ég hef erfiðað til einskis, ég hef eytt kröftum mínum til einskis og til einskis. En réttur minn er hjá Drottni og verk mitt hjá Guði mínum. Og nú segir Drottinn, sem myndaði mig frá móðurlífi til að vera þjónn

sinn, til að leiða Jakob aftur til sín: Þótt Ísrael verði ekki safnað saman, þá mun ég þó vegsama mig í augum Drottins, og Guð minn mun vera styrkur minn. Og hann sagði: „Það er lítið verk að vera þjónn minn til að reisa upp ættkvíslir Jakobs og leiða heim hina varðveittu af Ísrael. Ég gjöri þig að ljósi fyrir heiðingjunum, til þess að þú sért hjálpræði mitt til endimarka jarðar.“ Jesaja 49:1-6

Því að skapari þinn er eiginmaður þinn, Drottinn hersveitanna er nafn hans, og lausnari þinn er hinn heilagi í Ísrael, Guð allrar jarðarinnar skal hann kallaður verða. Því að Drottinn hefur kallað á þig eins og yfirgefna konu og hrygga í anda, eins og eiginkonu æskuáranna, þar sem þú varst hafnað, segir Guð þinn. Um stund hefi ég yfirgefið þig, en með mikilli miskunn mun ég safna þér saman. Í lítilli reiði huldi ég auglit mitt fyrir þér um stund, en með eilífri gæsku mun ég miskunna þér, segir Drottinn, lausnari þinn. Jesaja 54:5-8

Drottinn Guð, sem safnar saman hinum útlægu af Ísrael, segir: Ég mun safna fleiri til hans, auk þeirra sem safnast hafa til hans. Jesaja 56:8

Vei hirðunum, sem tortíma og tvístra haga mínum! segir Drottinn. Þess vegna segir Drottinn, Ísraels Guð, svo við hirða, sem gæta fólks míns: Þér hafið dreift hjörð minni og rekið hana burt og ekki vitjað hennar. Sjá, ég mun hegna yður fyrir illskuverk yðar! segir Drottinn. Ég mun safna saman leifum hjarðar minnar úr öllum löndum, þangað sem ég hef rekið þá, og leiða þá aftur í haga sína, og þeir munu verða frjósamir og margfalda. Ég mun skipa hirða yfir þá, er munu gæta þeirra, og þeir munu ekki lengur óttast né skelfast, né heldur vanta! segir Drottinn. Jeremía 23:1-4

Já, svo segir Drottinn hersveitanna, Guð Ísraels, um áhöldin, sem eftir eru í húsi Drottins og í höll Júdakonungs og í Jerúsalem: Þau skulu flutt verða til Babýlon og þar skulu þau vera allt til þess dags, er ég vitja þeirra - segir Drottinn - og þá mun ég flytja þau upp aftur og flytja þau aftur á þennan stað. Jeremía 27:21-22

Því að ég þekki þær hugsanir, sem ég hef til yðar, segir Drottinn, hugsanir um frið en ekki um illt, til að veita yður vonarríkan endi. Þá munuð þér ákalla mig og fara og biðja til mín, og ég mun bænheyra yður. Og þér munuð leita mín og finna mig, er þér leitið mín af öllu hjarta. Og ég mun láta yður finna mig, segir Drottinn. Og ég mun snúa við högum yðar og safna yður saman frá öllum þjóðum og frá öllum þeim stöðum, þangað sem ég hefi rekið yður, segir Drottinn, og ég mun flytja yður aftur á þann stað, þaðan sem ég herleiddi yður. Jeremía 29:11-14

Því að svo segir Drottinn: Syngið fagnandi um Jakob og fagnið meðal höfðingja þjóðanna. Gjörið kunnugt, lofið og segið: Drottinn, frelsa þú lýð þinn, leifar Ísraels! Sjá, ég mun leiða þá úr norðlægu landinu og safna þeim saman frá endimörkum jarðarinnar, og með þeim munu blindir og haltir, þungaðar konur og siðsamar konur saman. Mikill mannfjöldi mun þangað snúa aftur. Þeir munu koma grátandi og leiða þá með bænum. Ég mun leiða þá að vatnslækjum, á sléttum vegi, þar sem þeir munu ekki hrasa, því að ég er Ísrael faðir og Efraím er frumburður minn. Heyrið orð Drottins, þér þjóðir, og kunngjörið það á fjarlægum eyjum og segið: Sá sem tvístraði Ísrael mun safna honum saman og varðveita hann eins og hirðir hjörð sína. Því að Drottinn hefur frelsað Jakob og leyst hann úr höndum þeirra, sem voru honum sterkari. Jeremía 31:7-11

Og nú segir Drottinn, Ísraels Guð, svo um þessa borg, sem þér segið um: Hún muni verða seld í hendur Babýlonkonungi með sverði, hungri og drepsótt: Sjá, ég mun safna þeim saman úr öllum löndum, þangað sem ég hefi rekið þá í reiði minni, heift minni og mikilli bræði, og ég mun flytja þá aftur á þennan stað og láta þá búa óhulta. Og þeir munu vera mín þjóð og ég mun vera Guð þeirra. Og ég mun gefa þeim eitt hjarta og einn veg, til þess að þeir óttist mig að eilífu, þeim til góðs og

börnum þeirra eftir þá. Og ég mun gjöra við þá eilífan sáttmála, að ég muni ekki snúa baki við þeim til að gjöra þeim gott, heldur mun ég leggja ótta minn í hjörtu þeirra, svo að þeir hverfi ekki frá mér. Já, ég mun gleðjast yfir þeim til að gjöra þeim gott og ég mun gróðursetja þá í þessu landi af öllu hjarta mínu og allri sálu minni. Því að svo segir Drottinn: Eins og ég hefi leitt yfir þessa þjóð alla þessa miklu ógæfu, svo mun ég og leiða yfir hana alla þá hamingju, sem ég hefi þeim heitið. Jeremía 32:36-42

Orð Drottins kom til mín, svohljóðandi: „Mannsson, bræður þínir, ættmenn þínir og allt Ísraels hús, það eru þeir, sem íbúar Jerúsalem sögðu við: „Farið langt frá Drottni! Þetta land er oss gefið til eignar.“ Seg því: Svo segir Drottinn Guð: Þótt ég hafi útskúfað þeim langt burt meðal heiðingjanna og dreift þeim um löndin, þá mun ég vera þeim eins og lítill helgidómur í þeim löndum, þangað sem þeir koma. Seg því: Svo segir Drottinn Guð: Ég mun safna yður saman frá þjóðunum og stefna yður saman úr þeim löndum, þangað sem þér voruð dreifðir, og ég mun gefa yður Ísraelsland. Og þeir munu koma þangað og taka burt þaðan allar viðurstyggðir þess og allar andstyggileikar þess. Ég mun gefa þeim eitt hjarta og leggja nýjan anda í yður. Og ég mun taka steinhjartað úr holdi þeirra og gefa þeim hjarta af holdi, svo að þeir megi ganga eftir lögum mínum og varðveita lög mín og breyta eftir þeim. Þeir skulu vera mitt fólk og ég mun vera þeirra Guð. Esekíel 11:14-20

Og ég mun leiða yður burt frá þjóðunum og safna yður saman úr löndunum, þar sem þér eruð dreifðir, með sterkri hendi, útréttum armlegg og úthelltri heift. Ég mun taka yður vel með sætum ilm, þegar ég leiði yður burt frá þjóðunum og safna yður saman úr löndunum, þar sem þér eruð dreifðir, og ég mun helgast á yður frammi fyrir heiðingjunum. Og þér munuð viðurkenna, að ég er Drottinn, þegar ég leiði yður inn í Ísraelsland, inn í landið, sem ég vildi gefa feðrum yðar. Esekíel 20:34,41-42

Svo segir Drottinn Guð: Þegar ég hef safnað saman Ísraelsmönnum frá þeim þjóðum, sem þeir voru dreifðir meðal, og helgað mig á þeim í augsýn heiðingjanna, þá munu þeir búa í landi sínu, sem ég gaf þjóni mínum Jakob. Þeir munu búa þar óhultir og reisa hús og planta víngarða, já, þeir munu búa öruggir, þegar ég hef framkvæmt dóma yfir öllum þeim, sem fyrirlíta þá í kringum þá, og þeir munu vita, að ég er Drottinn, Guð þeirra. Esekíel 28:25-26

Því að svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég, ég mun bæði leita að sauðum mínum og annast þá. Eins og hirðir annast hjörð sína á þeim degi sem hann er meðal dreifðra sauða sinna, svo mun ég leita að sauðum mínum og frelsa þá úr öllum stöðum þar sem þeir hafa verið dreifðir á skýjaðum og dimmum degi. Og ég mun leiða þá burt frá þjóðunum og safna þeim saman úr löndunum og flytja þá heim til lands þeirra og halda þeim gangandi á Ísraelsfjöllum við fljótin og á öllum byggðum stöðum landsins. Ég mun halda þeim gangandi á góðum haga og á háum fjöllum Ísraels mun haga þeirra vera. Þar munu þeir liggja í góðum haga og á feitum haga munu þeir ganga á Ísraelsfjöllum. Ég mun halda hjörðum mínum gangandi og láta þá leggjast niður, segir Drottinn Guð. Ég mun leita að því sem týndist og sækja það sem hrakið var, og binda um það sem brotið var og styrkja það sem sjúkt var, en ég mun eyða feitu og sterku, ég mun halda þeim gangandi með réttum hætti. Esekíel 34:11-16

Segðu því við Ísraelsmenn: Svo segir Drottinn Guð: Ég gjöri þetta ekki yðar vegna, Ísraelsmenn, heldur vegna míns heilaga nafns, sem þér vanhelguðuð meðal heiðingjanna, þangað sem þér fóruð. Ég mun helga mitt mikla nafn, sem vanhelgað var meðal heiðingjanna, sem þér vanhelguðuð meðal þeirra, og heiðingjarnir munu vita, að ég er Drottinn, segir Drottinn Guð, þegar ég helga mig á yður fyrir augum þeirra. Því að ég mun sækja yður frá heiðingjunum og safna yður saman úr öllum löndum og leiða yður inn í yðar eigið land. Þá mun ég stökkva hreinu vatni á yður, og þér munuð verða hreinir. Ég mun hreinsa yður frá öllum óhreinindum yðar og frá öllum skurðgoðum yðar. Ég mun gefa yður nýtt hjarta og leggja yður nýjan anda í brjóst. Ég mun taka steinhjartað úr holdi yðar

og gefa yður hjarta af holdi. Og ég mun leggja anda minn í yður og koma því til leiðar, að þér gangið eftir boðorðum mínum og haldið lög mín og breytið eftir þeim. Og þér munuð búa í landinu, sem ég gaf feðrum yðar, og þér munuð vera mitt fólk og ég mun vera yðar Guð. Esekíel 36:22-28

Og seg við þá: Svo segir Drottinn Guð: Sjá, ég mun sækja Ísraelsmenn frá þjóðunum, þangað sem þeir fóru, og safna þeim saman úr öllum áttum og leiða þá inn í eigið land. Ég mun gjöra þá að einni þjóð í landinu, á Ísraelsfjöllum, og einn konungur mun vera konungur þeirra allra. Þeir munu ekki framar vera tvær þjóðir og ekki framar skipt í tvö konungsríki. Þeir munu ekki framar saurga sig með skurðgoðum sínum, viðurstyggðum sínum né neinum afbrotum sínum. Ég mun frelsa þá úr öllum bústöðum þeirra, þar sem þeir hafa syndgað, og hreinsa þá. Þeir munu vera mitt fólk og ég mun vera Guð þeirra. Og þjónn minn Davíð mun vera konungur yfir þeim, og þeir munu allir hafa einn hirði. Þeir munu einnig ganga eftir lögum mínum og varðveita lög mín og breyta eftir þeim. Og þeir munu búa í landinu, sem ég gaf Jakob þjóni mínum, þar sem feður yðar bjuggu. Og þeir skulu búa þar, bæði þeir og börn þeirra og barnabörn að eilífu, og þjónn minn Davíð skal vera höfðingi þeirra að eilífu. Og ég mun gjöra friðarsáttmála við þá, það skal vera eilífur sáttmáli við þá, og ég mun setja þá þar og margfalda þá og setja helgidóm minn meðal þeirra að eilífu. Bústaður minn skal vera hjá þeim, og ég mun vera Guð þeirra og þeir skulu vera þjóð mín. Og þjóðirnar skulu vita, að ég, Drottinn, helga Ísrael, þegar helgidómur minn verður meðal þeirra að eilífu. Esekíel 37:21-28

Þess vegna segir Drottinn Guð svo: Nú mun ég snúa við högum Jakobs og miskunna öllu Ísraels húsi og vera vandlátur vegna míns heilaga nafns. Eftir að þeir hafa borið smán sína og allar misgjörðir sínar, er þeir hafa drýgt gegn mér, er þeir búa óhultir í landi sínu og enginn hefur hrætt þá. Þegar ég hef leitt þá heim frá þjóðunum og safnað þeim saman úr löndum óvina þeirra og helgað mig á þeim í augsýn margra þjóða, þá munu þeir vita, að ég er Drottinn, Guð þeirra, sem leiddi þá í útlegð meðal heiðingjanna. En ég hef safnað þeim saman í eigið land og látið engan þeirra eftir þar. Og ég mun ekki lengur hylja auglit mitt fyrir þeim, því að ég hef úthellt anda mínum yfir Ísraels hús, segir Drottinn Guð. Esekíel 39:25-29

Tala Ísraelsmanna mun verða sem sandur sjávarins, sem ekki verður mældur né talinn. Og þar sem við þá var sagt: "Þér eruð ekki mitt fólk," mun við þá sagt verða: "Þér eruð synir hins lifanda Guðs." Þá munu Júdamenn og Ísraelsmenn safnast saman og skipa sér einn höfðingja og fara upp úr landinu, því að mikill verður dagur Jesreel. Hósea 1:10-11

Ísrael er gleyptur. Nú munu þeir verða meðal heiðingjanna eins og ógleymanleg ker. Því að þeir eru farnir upp til Assýríu, eins og villiasni einn síns liðs. Efraím hefur leigt sér elskendur. Jafnvel þótt þeir hafi leigt sér meðal þjóðanna, þá mun ég nú safna þeim saman, og þeir munu hryggjast örlítið yfir byrði konungsins og höfðingjanna. Hósea 8:8-10

Ég mun safna þér öllum saman, Jakob, ég mun safna saman leifum Ísraels. Ég mun gjöra þá eins og sauði frá Bosra, eins og hjörð í haga sínum. Þeir munu gjöra hávaða af mannfjöldanum. Míka 2:12

Á þeim degi, segir Drottinn, mun ég safna saman hinum haltu og safna saman hinum burt rekna og hinum, sem ég hefi kúgað. Ég mun gjöra hina haltu að leifum og hina fjarlægu að voldugri þjóð. Drottinn mun ríkja yfir þeim á Síonfjalli héðan í frá og að eilífu. Míka 4:6-7

Syng þú, dóttirin Síon, fagna þú, Ísrael, vertu glöð og fagnaðu af öllu hjarta, dóttirin Jerúsalem! Drottinn hefur afnumið refsidóma þína, rekið burt óvini þína. Konungur Ísraels, Drottinn, er mitt á meðal þín, þú munt ekkert illt sjá framar. Á þeim degi mun sagt verða við Jerúsalem: Óttast þú ekki, og við Síon: Lát ekki hendur þínar vera slakar. Drottinn, Guð þinn, er meðal þín, voldugur. Hann

mun frelsa, fagna yfir þér með gleði, hvíla í elsku sinni, fagna yfir þér með söng. Ég mun safna saman þeim sem hryggir eru á hátíðarsamkomu, þeim sem eru af þér, sem smánin var byrði. Sjá, á þeim tíma mun ég útrýma öllum þeim sem þjá þig, og ég mun frelsa hina halta og safna saman hinni burt reknu, og ég mun veita þeim lof og frægð í hverju því landi þar sem þeir hafa verið til skammar. Á þeim tíma mun ég leiða yður aftur, þegar ég safna yður saman, því að ég mun gjöra yður að nafni og lofi meðal allra þjóða jarðarinnar, þegar ég sný við högum yðar fyrir augum yðar, segir Drottinn. Sefanía 3:14-20

Ég mun styrkja Júda hús og frelsa Jósefs hús og leiða þá aftur til sín, því að ég miskunna þeim, og þeir munu verða eins og ég hefði ekki hafnað þeim, því að ég er Drottinn, Guð þeirra, og mun bænheyra þá. Efraímsbúar munu verða eins og hetjur, og hjarta þeirra mun fagna eins og af víni. Börn þeirra munu sjá það og fagna, hjarta þeirra mun fagna í Drottni. Ég mun hvísla á þá og safna þeim saman, því að ég hefi frelsað þá, og þeir munu fjölga sér, eins og þeir hafa fjölgað sér. Ég mun sá þeim meðal þjóðanna, og þeir munu minnast mín í fjarlægum löndum, og þeir munu búa með börnum sínum og snúa aftur. Ég mun einnig leiða þá aftur út úr Egyptalandi og safna þeim saman frá Assýríu, og ég mun leiða þá til Gíleaðlands og Líbanons, og enginn staður mun finnast fyrir þá. Sakaría 10:6-10

Nýja testamentið

Þegar þeir voru saman komnir spurðu þeir hann: „Herra, ætlar þú á þessum tíma að endurreisa ríkið handa Ísrael?“ Hann sagði við þá: „ Það er ekki ykkar að vita tímana eða tíðirnar, sem faðirinn hefur sett af eigin valdi. En þér munuð öðlast kraft, er heilagur andi kemur yfir yður. Og þér munuð verða vottar mínir bæði í Jerúsalem og um alla Júdeu, Samaríu og allt til enda jarðarinnar.“ Postulasagan 1:6-8

til þess að hann, þegar fylling tímanna kæmi, gæti safnað undir eitt öllu því, sem er á himnum, og því, sem er á jörðu, í Kristi, í honum. Efesusbréfið 1:10

Vér biðjum yður, bræður, vegna komu Drottins vors Jesú Krists og safnaðar vors til hans, að þér látið ekki fljótt hræðast né skelfast, hvorki af anda né af orði né af bréfi, eins og það væri frá oss, eins og dagur Krists væri í nánd. Látið engan blekkja yður á nokkurn hátt, því að sá dagur kemur ekki, nema fyrst komi fráhvarfið og maður syndarinnar opinberist, sonur glötunarinnar, sem stendur gegn og upphefur sig yfir öllu, sem Guð heitir eða er tilbeðið, svo að hann situr í musteri Guðs sem Guð og lýsir sig vera Guð. 2. Þessaloníkubréf 2:1-4

Apókrýfur texti

Þá skrifaði Tóbít fagnaðarbæn og sagði: Lofaður sé Guð, sem lifir að eilífu, og lofað sé ríki hans! Því að hann húðstrýkir og miskunnar, hann leiðir niður til helvítis og leiðir upp aftur, og enginn getur umflúið hönd hans. Játið hann fyrir heiðingjunum, þér Ísraelsmenn, því að hann hefur dreift oss meðal þeirra. Þar kunngjörið mikilleika hans og vegsömið hann fyrir öllum lifendum, því að hann er Drottinn vor og hann er Guð, faðir vor, að eilífu. Og hann mun húðstrýkja oss fyrir misgjörðir vorar og miskunna oss aftur og safna oss saman frá öllum þjóðum, meðal þeirra sem hann hefur dreift oss. Tóbít 13:1-5

Safna þú saman öllum ættkvíslum Jakobs og eignast þær eins og frá upphafi. Drottinn, miskunna þú þeim lýð sem nefndur er eftir nafni þínu, og Ísrael, sem þú nefndir frumburð þinn. Prédikarinn 36:11-12

Jerúsalem, lít í kringum þig til austurs og sjá gleðina sem kemur til þín frá Guði. Sjá, synir þínir koma, sem þú sendir burt, þeir koma saman frá austri til vesturs fyrir orð hins heilaga, fagna í dýrð Guðs. Barúk 4:36-37

Rís upp, Jerúsalem, stattu upp á hæðum og líttu til austurs og sjá, börn þín safnast saman frá vestri til austurs fyrir orð hins heilaga, fagnandi í minningu Guðs. Barúk 5:5

Og bænin var á þennan hátt: Ó, Drottinn, Drottinn Guð, skapari allra hluta, þú sem ert óttalegur og máttugur, réttlátur og miskunnsamur, hinn eini og náðugur konungur, hinn eini gjafari allra hluta, hinn eini réttláti, almáttugur og eilífur, þú sem frelsar Ísrael úr allri nauð og útvaldir feðurna og helgar þá: Taktu við fórninni fyrir allan lýð þinn Ísrael og varðveittu þinn eigin hlut og helga hann. Safna saman þeim sem eru dreifðir frá okkur, frelsa þá sem þjóna meðal heiðingjanna, líttu á þá sem eru fyrirlitnir og andstyggir og lát heiðingjurnar vita að þú ert Guð okkar. 2. Makkabeabók 1:24-27

Vér vonum einnig, að Guð, sem frelsaði allt sitt fólk og gaf þeim öllum arfleifð, ríkið, prestdæmið og helgidóminn, eins og hann lofaði í lögmálinu, muni bráðlega miskunna oss og safna oss saman úr öllum löndum undir himninum á hinn helga stað, því að hann hefur frelsað oss úr miklum nauðum og hreinsað staðinn. 2. Makkabeabréf 2:17-18

Jasher og Jubilees

Á fimmtánda ári Abrams í Kanaanlandi, sem er sjötíusta aldursár Abrams, birtist Drottinn Abram á því ári og sagði við hann: „Ég er Drottinn, sem leiddi þig út frá Úr í Kasdím til að gefa þér þetta land til erfða. Gakk nú fyrir augliti mínu og vertu dyggur og haltu boðorð mín, því að þér og niðjum þínum mun ég gefa þetta land til erfða, frá Misraímfljóti til hins mikla Efratfljóts.“ Jaser 13:17-18
Esaú reis upp og sneri aftur til Jakobs og gjörði allt sem Nebajót, sonur Ísmaels, hafði ráðlagt honum. Esaú tók allan auðinn, sem Ísak hafði eftir sig, sálirnar, dýrin, nautgripina og fjárhlutina og allan auðinn. Hann gaf ekkert bróður sínum Jakob. Jakob tók allt Kanaanland frá Egyptalandsá til Efratfljóts og eignaðist það ævinlega, börnum sínum og niðjum sínum eftir hann að eilífu. Þetta eru orðin, sem Jakob skrifaði í bókina: Kanaanland og allar borgir Hetíta, Hevíta, Jebúsíta, Amoríta, Peresíta og Gergasíta, allar sjö þjóðirnar frá Egyptalandsá til Efratfljóts. Jaser 47:24,27

Eftir dauða Móse sagði Drottinn við Jósúa Núnsson og sagði: „Rís þú upp og farðu yfir Jórdan inn í landið, sem ég hef gefið Ísraelsmönnum, og þú skalt gefa Ísraelsmönnum landið til erfða. Sérhver staður, sem þér stígið á, skal vera yður eign, frá Líbanonseyðimörk til hins mikla árinnar, Peratfljóts.“ Jasher 88:1-3

Og eftir þetta munu þeir snúa sér til mín úr hópi heiðingjanna af öllu hjarta sínu, allri sálu sinni og öllum mætti sínum, og ég mun safna þeim úr hópi allra heiðingja, og þeir munu leita mín, svo að þeir geti fundið mig, er þeir leita mín af öllu hjarta sínu og allri sálu sinni. Júgóslavíurnar 1:14

Og hann sagði við hann: „Ég er Drottinn, sem leiddi þig út úr Úr í Kaldeu til að gefa þér land Kanaaníta til eignar að eilífu, og ég mun vera Guð þinn og niðja þinna eftir þig.“ Á þeim degi gjörði Drottinn sáttmála við Abram og sagði: „Niðjum þínum mun ég gefa þetta land, frá Egyptalandsfljóti

til hins mikla fljóts, Efratfljóts: Keníta, Kenisíta, Kadmóníta, Peresíta, Refaíta, Fakoríta, Hevíta, Amoríta, Kanaaníta, Gírgasíta og Jebúsíta.“ Jubileum 14:7,18

Og ég mun gefa þér og niðjum þínum eftir þig landið, þar sem þú dvaldist sem útlendingur, Kanaanland, til þess að þú eigir það að eilífu, og ég mun vera Guð þeirra. Jubileum 15:10

Gleymdar bækur Eden

Og ég sagði við Jakob föður minn: Með þér mun Drottinn ræna Kanaanítana og gefa þér og niðjum þínum eftir þig land þeirra.“ Lev 3:10

Og eftir þetta mun Drottinn sjálfur (Jesús Kristur) upp rísa yfir yður, ljós réttlætisins, og þér munuð snúa aftur til lands yðar. Og þér munuð sjá hann í Jerúsalem, sakir nafns hans. Og aftur munuð þér reita hann til reiði vegna illsku verka yðar, og hann mun útskúfa yður allt til fullkomnunartímans. Sebúlons testamentið 2:32-35

Og eftir að þér eruð orðnir fámennir og orðnir fámennir, þá snúið þér aftur og viðurkennið Drottin, Guð yðar, og hann mun leiða yður aftur heim í land yðar, eftir mikilli miskunn sinni. Og eftir að þeir koma aftur heim í land feðra sinna, munu þeir aftur gleyma Drottni og verða óguðlegir. Og Drottinn mun dreifa þeim um alla jörðina, þar til miskunn Drottins (Jesú Krists) kemur, maður sem iðkar réttlæti og auðsýnir miskunn öllum þeim, sem eru fjarlægir og nálægir. Naftalí testamentið 1:30-32

Fagnaðarerindið - Aðeins Jesús Kristur frelsar

Og hún mun son fæða, og þú skalt láta hann heita Jesú, því að hann mun frelsa lýð sinn frá syndum þeirra. Matteus 1:21

Því svo elskaði Guð heiminn, að hann gaf einkason sinn, til þess að hver sem á hann trúir glatist ekki, heldur hafi eilíft líf. Jóhannes 3:16

Jesús segir við hann: „ Ég er vegurinn, sannleikurinn og lífið. Enginn kemur til föðurins nema fyrir mig.“ Jóhannes 14:6

Og í neinum öðrum er hjálpræðið, því að ekkert annað nafn er undir himninum gefið mönnum, sem getur frelsað okkur með. Postulasagan 4:12

Því að ég hef fyrst og fremst gefið yður það, sem ég sjálfur hef meðtekið: Kristur dó fyrir syndir vorar samkvæmt ritningunum, að hann var grafinn og að hann reis upp á þriðja degi samkvæmt ritningunum, 1. Korintubréf 15:3-4

Í honum eigum vér endurlausnina fyrir blóð hans, fyrirgefningu syndanna, samkvæmt auðlegð náðar hans. Efesusbréfið 1:7

Það eru fjórir sannleikar sem við verðum að skilja til fulls:

1. Guð elskar þig svo mikið.

Hann vill að þú eigir eilíft líf á himnum með honum.

Því svo elskaði Guð heiminn, að hann gaf einkason sinn, til þess að hver sem á hann trúir glatist ekki, heldur hafi eilíft líf. Jóhannes 3:16

Hann vill að þú eigir ríkulegt og innihaldsríkt líf með honum.
Þjófurinn kemur til að stela, slátra og tortíma. Ég er kominn til þess að þeir hafi líf og líf í gnægð. Jóhannes 10:10

Þrátt fyrir þetta upplifa margir ekki innihaldsríkt líf og eru ekki vissir um hvort þeir eigi eilíft líf vegna þess að…

2. Maðurinn er syndugur að eðlisfari. Þess vegna er hann aðskilinn frá Guði.

Allir hafa syndgað.
Því að allir hafa syndgað og skortir Guðs dýrð. Rómverjabréfið 3:23
Því að fégirndin er rót alls ills ... 1. Tímóteusarbréf 6:10

Laun syndarinnar er dauði.
Því að laun syndarinnar er dauði... Rómverjabréfið 6:23

Biblían tilgreinir tvær tegundir dauða:
• Líkamlegur dauði
Og eins og mönnunum er ætlað að deyja einu sinni, en eftir það kemur dómurinn. Hebreabréfið 9:27
• Andlegur dauði eða eilíf aðskilnaður frá Guði í helvíti
En hinir óttaslegnu og vantrúuðu og viðurstyggðu og manndráparar og hórdómsmenn og töframenn og skurðgoðadýrkendur og allir lygarar munu fá sinn hlut í díkinu, sem logar af eldi og brennisteini. Það er hinn annar dauði. Opinberunarbókin 21:8

Ef maðurinn er aðskilinn frá Guði vegna syndar sinnar, hver er þá lausnin á þessu vandamáli? Við höldum oft að lausnirnar séu: trúarbrögð, góð verk og góðir mannasiðir. En það er aðeins ein lausn frá Guði.

3. Jesús Kristur er eina leiðin til himins.

Þetta er yfirlýsing Guðs.
Jesús segir við hann: „ Ég er vegurinn, sannleikurinn og lífið. Enginn kemur til föðurins nema fyrir mig.“ Jóhannes 14:6

Hann greiddi fulla refsingu fyrir syndir okkar.
Því að Kristur leið einu sinni fyrir syndir, réttlátur fyrir rangláta, til þess að hann gæti leitt okkur til Guðs. Hann var deyddur að holdinu til, en lífgaður í andanum. 1. Pétursbréf 3:18
Í honum eigum vér endurlausnina fyrir blóð hans, fyrirgefningu syndanna, samkvæmt auðlegð náðar hans. Efesusbréfið 1:7

Hann hefur loforð um eilíft líf.
Sá sem trúir á soninn hefur eilíft líf. En sá sem ekki trúir á soninn mun ekki sjá lífið, heldur varir reiði Guðs yfir honum. Jóhannes 3:36

Því að laun syndarinnar er dauði, en náðargjöf Guðs er eilíft líf í Jesú Kristi, Drottni vorum. Rómverjabréfið 6:23

4. Við þurfum að trúa á Jesú Krist til að verða hólpin.

Hjálpræði okkar er vegna náðar Guðs fyrir trú á Jesú Krist.
Því að af náð eruð þér hólpnir fyrir trú, og það ekki af yður sjálfum, heldur er það gjöf Guðs, ekki af verkum, til þess að enginn skuli geta stært sig. Efesusbréfið 2:8-9

Því að hver sem ákallar nafn Drottins, mun hólpinn verða. Rómverjabréfið 10:13

Bæn syndarans
Biðjið þetta með trú:
Drottinn Jesús, þakka þér kærlega fyrir að elska mig. Ég játa að ég er syndari og bið þig um fyrirgefningu. Þakka þér fyrir að úthella blóði þínu til að greiða fyrir allar syndir mínar. Þakka þér fyrir dauða þinn á krossinum, greftrun og upprisu. Ég treysti þér sem Drottni mínum og frelsara. Ég þigg gjöf þína um eilíft líf og gef líf mitt þér. Hjálpaðu mér að hlýða öllum boðum þínum og vera þóknanlegur í augum þínum. Amen.

Ef þú hefur treyst á Jesú Krist, þá hefur eftirfarandi gerst þér:
• Nú átt þú eilíft líf með Guði.
Og þetta er vilji þess, sem sendi mig, að hver sem sér soninn og trúir á hann, hafi eilíft líf, og ég mun reisa hann upp á efsta degi. Jóhannes 6:40
• Allar syndir þínar hafa verið greiddar og fyrirgefnar. (fortíð, nútíð, framtíð)
En þessi maður, eftir að hafa fært eina fórn fyrir syndir, settist að eilífu við hægri hönd Guðs. Hebreabréfið 10:12
• Þú ert ný sköpun í augum Guðs. Þetta er upphafið að nýju lífi þínu.
Ef einhver er í Kristi, er hann ný sköpun. Hið gamla er liðið hjá, sjá, allt er orðið nýtt. 2. Korintubréf 5:17
• Þú varðst Guðs barn.
En öllum þeim, sem tóku við honum, gaf hann rétt til að verða Guðs börn, þeim, sem trúa á nafn hans. Jóhannes 1:12

Góðverk eru ekki leið fyrir okkur til að verða hjálpræðis, heldur sönnun eða ávöxtur hjálpræðis okkar. Því að vér erum smíð hans, skapaðir í Kristi Jesú til góðra verka, sem Guð hefur fyrirfram fyrirbúið, til þess að vér skyldum ganga í þeim. Efesusbréfið 2:10
Guð blessi þig!

Minningarathöfn um Maríu frá Betaníu

Og er hann var í Betaníu, í húsi Símonar hins holdsveika, og hann sat að borði, kom kona, sem hafði alabastursflösku með dýrmætum nardussmyrslum. Hún braut flöskuna og hellti henni yfir höfuð hans. Nokkrir urðu reiður við sjálfa sig og sögðu: „Hvers vegna varð þessi sóun á smyrslinu til? Það hefði mátt selja það fyrir meira en þrjú hundruð peninga og gefa fátækum.“ Þeir mögluðu gegn henni. Jesús sagði: „Látið hana í friði, hví angrað þér hana? Hún hefur gjört gott verk við mig. Þér hafið fátæka alltaf hjá yður, og hvenær sem þér viljið getið þér gjört þeim gott, en mig hafið þér ekki alltaf.“ Hún hefur gjört það, sem hún gat. Hún er komin fyrirfram til að smyrja líkama minn til

greftrunar. Sannlega segi ég yður: Hvar sem þetta fagnaðarerindi verður prédikað um allan heim, mun einnig þetta, sem hún gjörði, verða nefnt til minningar um hana.“ Markús 14:3-9